

ШАНОВНІ ПРЕДСТАВНИКИ ОРГАНІВ ВЛАДИ, ОРГАНІЗАТОРИ ТА УЧАСНИКИ ЩОРІЧНИХ ЗАХОДІВ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ АРХЕТИПІКИ!

Для мене особлива честь привітати Вас з початком ТМС-2018, присвяченого актуальній тематиці “Архетипіка і публічне управління”.

У 2017 році я вже мав честь бути одним із лекторів даного семінару і маю зізнатися, що я був вражений динамізмом думки й інтелектуальною сміливістю, з якою у вашій країні розглядаються питання еволюції державного управління з огляду на соціальні зміни.

Справді, наші моделі державної служби, що базуються на принципах прогресивності, індивідуалізму, раціоналізму та прагненні підвищити продуктивність, без сумніву, вичерпують себе, тож варто поновити їх для того, щоб пристосуватися до світу, який змінюється.

Дані питання зазвичай віддаються на розгляд політологам та юристам, однак, обговорення актуальної проблематики з точки зору архетипного аналізу дає можливість знайти найточніші терміни для того, щоб описати сучасні зміни та адаптуватися до них.

Цьогорічні заходи ТМС проводяться в університеті, де соціологія, етнологія, навіть філософія зазнали впливу великого французького антрополога Жільбера Дюрана, автора книги *“Антропологічні структури уявного”*. Згадаймо, що підхід Жільбера Дюрана посилається на Карла Густава Юнга і його концепцію архетипів як на основу колективного несвідомого і його різних виявів у

сновидіннях, творчості й мистецтві, зокрема. Вимір уявного в рамках однієї епохи демонструє те, яким чином різні архетипи взаємодіють один з одним, через які вияви вони виражаються більшою чи меншою мірою, аби визначити атмосферу, властиву даній епосі. Наскільки аполлонівська модель та уявне діурна, тобто моделі меча, святкували свій тріумф у добу модернізму, настільки ж у нашу добу постмодернізму усе більш і більш очевидно виявляє себе уявне ноктурна, тобто модель чаші, яку я називаю діонісійською.

Однак системи державного управління, або якщо говорити більш нейтрально, способи регулювання спільного співіснування на рівні держав,

не є індиферентними до даної суспільної еволюції та епохальних змін.

З огляду на це, визначення ключових архетипів того чи іншого типу державної конфігурації дозволяє переглянути основи “res publica” і спільного існування.

З європейської точки зору це питання є особливо важливим. Справді, нам варто переглянути своє місце в довгій історії розвитку наукової думки, виявити безперервність і спадкоємність поза історичними потрясіннями та, враховуючи історичні розриви. Набагато важливіше звернутися до питання коріння наших країн з огляду на органи державної

влади в європейському живильному середовищі, ніж до питання національних кордонів, що являють собою результат подекуди застиглого модерну. В основі становлення європейських громад саме динамічне коріння має набагато більшу вагу, ніж політико-адміністративний поділ. Наша робота, яка, я впевнений, наповнена численними обмінами між Києвом і Монпельє і, більш загально, міжнародними обмінами університету імені Поля Валері, надасть можливість усім експертам у сфері адміністрування і політики поринути у міждисциплінарний, новаторський і сміливий аналіз.

**Почесний професор Університету Сорбонна
Член Університетського інституту Франції
Засновник Центру досліджень
сучасності та повсякденності
та Європейського журналу уявного**

Мішель Маффесолі